

Twitter Thread by [Elis Bektaš](#)

Elis Bektaš

[@elisbektas](#)

Legenda o sivom i crnom vuku

Kad sam bio posve sitno dijete od vlaški¹kih sam ²obana ³uo da imaju sivi i crni vuk. Oni su ih tako razaznavali ali ne po bojama već po njihovoj ⁴udi. Sivi u⁵e u tor pa tiho prikolje jedno šilježe i odvu⁶e ga da se ostale ovce ne prepadnu. Crni vuk

u⁷e i pokolje sve šta stigne, raš⁸evrta malo utrobe od jedne ovce i ode da negdje drugo ⁹ini isti zulum.

Ja sam još u toj nevinoj djetinjoj dobi slutio da ta pri¹⁰a ima neku strašnu a posve istinitu pouku ali je nisam shvatio sve dok se nisam po¹¹eo smucati po glavnim gradovima

poput Sarajeva i Beograda i Prištine ali vam tu pouku ne¹²u kazati jer mi ne¹³ete vjerovati a i da mi povjerujete opet ništa s njom u¹⁴initi ne možete i zato ne¹⁵u da se sutra govori unaokolo eno nam Kepi tovari beskorisne pouke na grba¹⁶u.

Al zato ¹⁷u vam ispri¹⁸ati kako je legenda o

sivom i crnom vuku još jednom uskrsla u mom životu i to u onoj bezbrižnoj mladena¹⁹koj dobi kad nam se sve osim škole ²⁰ini nekako uzvišeno i vrijedno truda. Odem na Vlaši²¹ sa nekim svojim ahabima da gore do²²ekamo novu godinu a staru da strmeknemo niz Paklarevo pa gore upoznamo

nekakvo simpati²³no društvanje iz Splita sa²⁴injeno od bu²⁵nihi i vedrihi mladi²⁶a i kao Severina simpati²⁷nihi ali još ljepših djevojaka tek nešto starijih od nas. Nave²⁸e smo pili neko kuhano vino i razgovarali o temama o kojima su mladi u socijalizmu ina²⁹e razgovarali.

U želji da

nekako kompenziram zaostatak u godinama i da nekako privu³⁰em pažnju zgo³¹ušnih Spli³²anki ja odlu³³ih da se pravim pametan i da im pri³⁴am istinite pri³⁵e iz Zenice koje sam za tu priliku izmislio. Pošto one nisu baš razumijevale pri³⁶e iz nekad uzavrelog a tad ve³⁷ ukislog grada ja

odlu³⁸ih da im ispri³⁹vijedam drevnu legendu vlaški⁴⁰kih ⁴¹obana o sivom i crnom vuku koji se ne razlikuju po boji već po svojoj ⁴²udi. To je bila mudra odluka jer je ta pri⁴³a privukla pažnju Spli⁴⁴anki koje su evo ovako raširile o⁴⁵i baš kao da se plaše da ⁴⁶e odnekud isko⁴⁷iti crni vuk

i poklat ih ko šilježad. Onda je jedna Splićanka upitala

- A jel moguće uočiti razliku između sivog i crnog vuka prije no što nađine pokolj nevinih?

Ja nisam znao odgovor na to pitanje i taman sam počeo smišljati neku laž a jedan me ahabab, koji je već tad pokazivao sklonost ka

nacionalizmu i drugim štetnim društvenim pojavama, preteče kazavši

- Jest moguće. Sivi vuk je osunećen a crni nije

Ja pretrnuh od stida što on govori takve stvari pred djevojkama iz Splita a bilo i da sam se zacrvanio samo što se to u polumraku Vlačićke kolibe nije moglo uočiti.

Onda sam rekao ovom svom ahababu

- Bolan nebilo kako te nije stid govoriti takve stvari pred djevojkama?

Ja sam mislio da će on kazati samo nešto kratko i neodređeno ali pošto ga je samotok već bio uzeo pod svoju vlast moj se ahabab, koji je već tada bio pomalo nacionalist, nakašlja

pa ovako kaza

- Što bi me bilo stid? Ovaj je odgovor položeno sjeme asocijativnog niza koji će probegarati i svoje slatke plodove dati u budućnosti.

Ja mu taman krenuh kazati da bi trebao ostaviti samotok i otići da priligne jer više ne zna šta priča kadli ga jedna zgošćena

Splićanka upita

- A kakav je to asocijativni niz i kakvi su to plodovi što će se brati sa njegovih grana?

Moj ahabab se nekako proleterski nasmiješi i ovako joj reče

- Pa evo ovako, kad neka od vas nekad u budućnosti bude vidjela osunećenu alatku iz njene će podsvijesti odmah

poletjet radosni uzvik - evo mog sivog vuka! Pa se nešto mislim, možda se i meni posreći da nekad u budućnosti budem taj sivi vuk gdje god u Zaostrogu ili u Trogiru

Ja sam do tada mislio da se alatke ne smiju spominjati pred djevojkama jer se tako vrijeđa njihova imanentna jednost

i ne mogu vam opisati kakva se sjenka prevukla preko moje bezbrižne mladenačke duše kad sam shvatio da se zgošćena Splićanke kikoću i gledaju ovog mog ahababa sa nekakvim odbljescima u očima. To je bio jedan od prvih a svakako i jedan od najjačih fenomenoloških i iskustvenih

zemljotresa u mom životu nije sam posljedice još dugo otklanjao.

No te večeri ni moj ahabab ni ja nismo se okoristili njegovom domišljatom drskošću jer su njega već naredne dvije naše samotoka poslale na spavanje a ja sam bio neupotrebljiv uprkos sokovima koji su tekli kroz moje

tijelo poput gorske bujice jer jednostavno nisam znao šta se radi sa djevojkama koje su pokazale nagovještaj da baš i nisu jedne kao što sam ja vjerovao.

Idućeg godine moj ahabab i ja smo otišli u rat umjesto u Zaostrog ili Trogir tako da nije bilo prilike da uzberemo barem po

jedan slasni plod sa asocijativnog niza što ga je on zasadio te bajkovite vlačićke noćni ali ja nisam žalio zbog toga. Ili možda jesam ali se više ne sjećam toga no danas zasigurno više ne žalim.

Nemam kad žaliti jer nastojim izbjeći plodove koji padaju sa nekih drugih

asocijativnih nizova i ženske i muške ■eljadi, da me ne pogode u glavu što ni u kom slu■aju ne bi bilo ugodno jer ti plodovi nisu slasni, so■ni i mesnati ve■ su više nako ko kokos al povelik. A Allah najbolje zna.